

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

16 февруари 2023 година*

„Обжалване — Езиков режим — Обявление за конкурси на общо основание за назначаване на администратори, натоварени с функции на разследващи служители и на ръководители на екипи от разследващи служители — Езикови познания — Ограничаване на избора на втория език за конкурсите до английски, немски или френски език — Език за комуникация с Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) — Регламент № 1 — Правилник за длъжностните лица — Член 1г, параграф 1 — Основано на езика различно третиране — Обосновка — Интерес на службата — Изискване за назначаване на администратори, които да бъдат „незабавно оперативни“ — Съдебен контрол — Изискван доказателствен стандарт“

По дело C-635/20 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 20 ноември 2020 г.,

Европейска комисия, представлявана от G. Gattinara, T. Lilamand, D. Milanowska и N. Ruiz García,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Кралство Испания, представлявано от L. Aguilera Ruiz и A. Gavela Llopis,

Италианска република, представлявана от G. Palmieri, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, К. Lenaerts, председател на Съда, L. Bay Larsen, заместник-председател на Съда, изпълняващи функциите на съдии от първи състав, А. Kumin и I. Ziemele (докладчик), съдии,

генерален адвокат: А. М. Collins,

секретар: С. Di Bella, администратор,

* Езици на производството: испански и италиански.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 2 март 2022 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 19 май 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Европейската комисия иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 9 септември 2020 г., Испания и Италия/Комисия (Т-401/16 и Т-443/16, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2020:409), с което Общият съд отменя обявлението за конкурси на общо основание EPSO/AD/323/16 и EPSO/AD/324/16 за съставяне на списъци с резерви за бъдещи назначения на разследващи служители (степен AD 7) и на ръководители на екипи от разследващи служители (степен AD 9) в следните области: разходи на Европейския съюз, борба с корупцията, митници и търговия, тютюневи изделия и фалшифицирани стоки (ОВ С 187 А, 2016 г., стр. 1, наричано по-нататък „спорното обявление за конкурси“).

Правна уредба

Регламент № 1/58

- 2 Съгласно член 1 от Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3), изменен с Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 г. (ОВ L 158, 2013 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент № 1/58“):

„Официалните и работните езици на институциите на Съюза са английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски“.

- 3 Член 2 от този регламент предвижда:

„Текстовете, адресирани до институциите от страна на държава членка или от лице, попадащо под юрисдикцията на държава членка, се изготвят по избор от подателя на един от официалните езици. Отговорът се изготвя на същия език“.

- 4 Член 6 от посочения регламент гласи:

„Институциите могат да определят реда и условията за прилагане на този езиков режим във вътрешните с[и] правилници“.

Правилникът

- 5 Правилникът за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) е приет с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 година за установяване на Правилник за длъжностните лица на Европейските общности и Условия за работа на другите служители на Европейските общности и за установяване на специални мерки, временно приложими за длъжностни лица на Комисията (ОВ L 56, 1968 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 12), изменен с Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. (ОВ L 287, 2013 г., стр. 15).
- 6 Дял I („Общи разпоредби“) от Правилника включва членове 1—10в.
- 7 Член 1г от Правилника гласи:
- „1. При прилагането на настоящите правила се забранява всяка дискриминация на основата на [...] език [...].
- [...]
6. Като се зачитат принципът на недискриминация и принципът на пропорционалност, всяко ограничение в тяхното прилагане трябва да бъде обосновано с обективни и разумни съображения и подчинено на законосъобразни цели от общ интерес в рамките на политиката за персонала. [...]“.
- 8 Съгласно член 2 от Правилника:
- „1. Всяка институция определя лице, което да упражнява от нейно име правомощия на орган по назначаването по смисъла на настоящия правилник.
2. Независимо от това, една или повече институции могат [да] възложат на всяка от тях или на междуинституционален орган да упражнява някои или всички правомощия на орган по назначаването, с изключение на решенията за назначаване, повишаване или преместване на длъжностни лица“.
- 9 Дял III от Правилника е озаглавен „Кариера на длъжностните лица“.
- 10 Глава 1 („Назначаване“) от този дял включва членове 27—34 от Правилника, като член 27, първа алинея предвижда:
- „Назначаването има за цел да осигури на институцията услугите на длъжностни лица със способности, ефикасност и почтеност, отговарящи на най-високите стандарти, подбрани на възможно най-широка географска основа измежду гражданите на държавите — членки на Европейския съюз. Не се запазват длъжности за граждани на определени държави членки“.
- 11 Съгласно член 28 от Правилника:
- „Длъжностното лице може да бъде назначено само при условие че:
- [...]

г) съгласно условията на член 29, параграф 2 [относно одобряването на процедура, различна от конкурс, за назначаване на служители на ръководни длъжности и в изключителни случаи — за назначаване на длъжности, които изискват особена квалификация], е преминал[о] успешно конкурс по документи или чрез изпит, или по документи и изпит съгласно предвиденото в приложение III;

[...]

е) представи доказателства за задълбочено владение на един от езиците на Съюза и задоволително владение на друг от езиците на Съюза в степента, необходима за изпълнението на неговите задължения“.

12 Приложение III към Правилника е озаглавено „Конкурси“. Член 1 от него предвижда:

„1. Обявленията за конкурси се изготвят от органа по назначаването след консултации със съвместната комисия.

В обявлението се посочва[т]:

а) естеството на конкурса (вътрешен конкурс за институцията, вътрешен конкурс за институциите, конкурс на общо основание, където е приложимо — общ за две и повече институции);

б) вид[ът] на конкурса ([по документи] или чрез изпит, или едновременно [по документи] и изпит);

в) естеството на функциите и задачите, присъщи на длъжностите и предложените функционална група и степен;

г) [...] дипломите и другите свидетелства за придобита квалификация или за професионалния опит, изискван за заемане на съответната длъжност;

д) когато конкурсът се провежда чрез изпит — естеството на изпита и начин[ът] на оценяване;

е) изискванията за владение на език, ако има такива, предвид особения характер на длъжностите;

ж) ако е необходимо, изискванията за възраст, както и допустимите отклонения от тях в случая на длъжностни лица на Съюза с не по-малко от една година служебен стаж;

з) крайният срок за кандидатстване;

[...]“.

13 Съгласно член 7 от посоченото приложение:

„1. След консултации с Комитета по Правилника за персонала институциите възлагат на Европейската служба за подбор на персонал [(EPSO)] да предприеме необходимите мерки

за осигуряване прилагането на еднакви стандарти в процедурите за подбор на длъжностни лица на Съюза [...]“.

Решение 2002/620/ЕО

- 14 EPSO е създадена с Решение 2002/620/ЕО на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията, на Съда на Европейските общности, на Сметната палата, на Икономическия и социален комитет, на Комитета на регионите и на Европейския омбудсман от 25 юли 2002 г. (ОВ L 197, 2002 г., стр. 53; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 247).
- 15 Член 2, параграф 1, първо изречение от това решение предвижда, че EPSO упражнява по-специално правомощията за подбор, предоставени съгласно приложение III към Правилника на органите по назначаване на институциите, подписали това решение.
- 16 Съгласно член 4, последно изречение от Решение 2002/620 всички обжалвания в областите, визирани с това решение, се правят пред Комисията.

Други приложими текстове

Общите правила, уреждащи конкурсите на общо основание

- 17 На 27 февруари 2015 г. EPSO публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* документ, озаглавен „Общи правила, уреждащи конкурсите на общо основание“ (ОВ C 70 A, 2015 г., стр. 1), на чиято първа страница се уточнява, че тези „обща правила представляват неразделна част от обявлението за конкурса и заедно с него съставят правнообвързващата рамка на конкурсната процедура“.
- 18 Точка 1.3 („Условия за допускане до конкурса“) от тези общи правила гласи по отношение на езиковите познания:

„[...]“

Съгласно дългогодишната практика в институциите на [Съюза] езиците, използвани за вътрешна комуникация, са основно английски, немски и френски. Тези три езика са и най-често необходимите при външната комуникация и обработването на преписките.

Възможностите за избор на втория език, които се посочват за целите на всеки конкурс, са определени съобразно интереса на службата, който изисква новопостъпилите служители да бъдат незабавно оперативни и в състояние да общуват ефикасно във всекидневната си работа. В противен случай има опасност ефективното функциониране на институциите да бъде сериозно нарушено.

С цел равно третиране на всички кандидати всеки кандидат — дори първият му официален език да е един от тези три езика — е длъжен да положи някои тестове на своя втори език, който трябва да избере измежду въпросните три езика. Оценяването на специфичните компетенции по този начин позволява на институциите на [Съюза] да преценят

способността на кандидатите да бъдат незабавно оперативни, поставяйки ги в среда, сходна с тази, в която ще работят. Посоченото по-горе не засяга възможността по-късно да бъде изучаван трети работен език съгласно член 45, параграф 2 от Правилника [...].

Спорното обявление за конкурси

- 19 В точки 1—15 от обжалваното съдебно решение Общият съд излага съдържанието на спорното обявление за конкурси по следния начин:

„1 На 26 май 2016 г. [EPSO] публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* [спорното обявление за конкурси]. [...]

2 В уводната част от [спорното обявление за конкурси] се посочва, че то заедно с Общите правила, уреждащи конкурсите на общо основание, [...] съставляват правнообвързващата рамка за процедурите за подбор. Уточнява се обаче също, че приложение II към Общите правила [...] не се прилага за въпросните процедури за подбор, а се заменя с разпоредбите от приложение II към [спорното обявление за конкурси].

[...]

4 В частта от [спорното обявление за конкурси], озаглавена „Отговарям ли на условията за кандидатстване?“ — където се определят условията, на които трябва да отговарят заинтересованите лица към момента на валидиране на тяхната кандидатура — в специалните условия за допустимост се изисква „владее[не на] един от 24-те официални езика на [Съюза] поне на ниво C1 [от Общата европейска референтна рамка за езиците (ОЕРР)] (минимално изискване)“, като този език е определен като „език 1“ за конкурса, и „владее[не на] английски, немски или френски език поне на ниво B2 [от ОЕРР] (минимално изискване)“. Този втори език, определен като „език 2“ за конкурса, задължително трябва да бъде различен от езика, избран от кандидата като език 1.

- 5 В същата част от [спорното обявление за конкурси] се уточнява следното:

„За наемане на работа чрез двата настоящи конкурса е необходимо доброто разбиране на английски език (писмено и говоримо). Английският е основният език, използван от разследващите служители, работещи в сферата на борбата с корупцията и/или финансовите престъпления в международен контекст. Доброто владение на английски език е от съществено значение — както за изнасянето на презентации, провеждането на обсъждания и изготвянето на доклади, така и за осигуряването на ефективно сътрудничество и обмен на информация с националните органи на държавите членки и трети държави“.

- 6 Направено е също така уточнението, че „[ф]ормулярът за кандидатстване се попълва на английски, немски или френски език“.

7 Освен това в същата част от [спорното обявление за конкурси] се посочва, че „[и]збраният [...] втори език трябва да бъде английски, немски или френски“, че „[т]ова са основните работни езици на Комисията и [че] в интерес на службата новопостъпилите служители трябва да бъдат незабавно оперативни и в състояние да общуват ефикасно във всекидневната си работа на поне един от тях“. В това отношение кандидатите са

приканени да се запознаят с приложение II към [спорното обявление за конкурси], озаглавено „Обосновка относно езиковия режим на настоящите процедури за подбор“, „[з]а допълнителна информация относно езиците, изисквани в настоящите конкурси“.

[...]

- 9 Уводната част от приложение II към [спорното обявление за конкурси] е формулирана по следния начин:

„Настоящите конкурси са конкурси за специалисти, чиято цел е да се наемат на работа разследващи служители и ръководители на екипи от разследващи служители. Изискванията, посочени в [частта] „ОТГОВАРЯМ ЛИ НА УСЛОВИЯТА ЗА КАНДИДАТСТВАНЕ?“ от настоящото обявление за конкурси, са в съответствие с основните изисквания на институциите на [Съюза] за специализирани умения, опит и знания и са съобразени с необходимостта новопостъпилите служители да могат да работят ефективно, по-специално с други членове на персонала.

По тази причина от кандидатите се изисква да изберат втория си език за конкурса от ограничен брой официални езици на [Съюза]. Това изискване се дължи също така на бюджетни и оперативни ограничения, както и на естеството на използваните от EPSO методи за подбор, описани в точки 1, 2 и 3 по-долу. Езиковите изисквания за настоящите конкурси са одобрени от управителния съвет на EPSO, който отчита тези фактори и други специфични изисквания, свързани с естеството на служебните задължения или с конкретните нужди на [Комисията].

Основната цел на настоящите конкурси е да се състави списък за бъдещи назначения на администратори, които да бъдат наети на работа в [Комисията]. След като администраторите бъдат наети на работа, от съществено значение е те да бъдат оперативни веднага и да могат да общуват със своите колеги и ръководители. С оглед на критериите за използването на езици в процедурите за подбор на [Съюза], изложени в точка 2 по-долу, [Комисията] счита, че английският, немският и френският език са най-подходящите втори езици за целите на настоящите конкурси.

Като се има предвид, че английският, немският и френският език са най-често използваните от персонала на [Комисията] езици за устно общуване, превод и административна комуникация, както и че обикновено тези езици се използват при общуването с трети страни, участващи в разследвания, свързани с фалшифициране, корупция, митници и търговия, кандидатите трябва да посочат поне един от тези езици сред владените от тях два задължителни езика.

Освен това се счита, че доброто владение на английски език е от съществено значение за сътрудничеството в борбата с финансовите престъпления, корупцията и фалшифицираните стоки в международен контекст. Поради тази причина, независимо дали става въпрос за изнасянето на презентации, провеждането на обсъждания, или изготвянето на доклади, доброто владение на английски език е от съществено значение, за да се осигурят ефективно сътрудничество и обмен на информация с националните органи на държавите членки и трети държави. Затова кандидатите ще държат допълнителен тест за разбиране на английски език по време на етапа „Център за оценяване“.

Кандидатите трябва да използват своя втори език за конкурса (английски, немски или френски) при попълването на електронните формуляри за кандидатстване, а EPSO трябва да използва тези езици при общ[ата комуникация] с кандидатите, които са подали валидни формуляри за кандидатстване, както и за някои тестове, описани в точка 3“.

- 10 Точка 1 от приложение II към [спорното обявление за конкурси], озаглавена „Обосновка относно избора на езици за всяка процедура за подбор“, гласи следното:

„Институциите на [Съюза] смятат, че решението относно специфичния езиков режим на всяка отделна процедура за подбор, и по-специално всяко ограничаване на избора на езици, трябва да бъде взето въз основа на следните съображения:

- i) Изискване новите служители да бъдат незабавно оперативни

Новопостъпилите служители трябва да бъдат незабавно оперативни и да са в състояние да изпълняват задълженията, за които са наети. Поради това EPSO трябва да гарантира, че издържалите конкурса кандидати владеят на подходящо ниво комбинация от езици, която ще им позволи да изпълняват ефективно служебните си задължения, и по-специално, че тези кандидати са в състояние да общуват ефикасно във всекидневната си работа със своите колеги и ръководители.

Следователно може да бъде обосновано някои тестове да бъдат организирани на ограничен брой работни езици, за да се гарантира, че всички кандидати могат да работят поне на един от тези езици, независимо какъв е техният първи официален език. Ако това не бъде направено, ще възникне сериозен риск значителен брой успешно издържали конкурса кандидати да не бъдат в състояние в разумен срок да изпълняват задачите, за които са наети на работа. Освен това ще бъде пренебрегнат очевидният факт, че кандидатстващите за работа в публичната служба на [Съюза] лица желаят да се присъединят към международна организация, която трябва да използва работни езици, за да функционира правилно и да изпълнява задачите, възложени ѝ по силата на Договорите за [Съюза].

- ii) Естество на процедурата за подбор

В някои случаи ограничаването на езиците, които кандидатите могат да изберат, може да бъде обосновано от естеството на процедурата за подбор.

В съответствие с член 27 от Правилника [...] EPSO използва конкурси на общо основание, даващи възможност да се оценят уменията на кандидатите и да се предвиди с по-голяма точност дали кандидатите ще бъдат в състояние да изпълняват задълженията си.

Моделът „Център за оценяване“ е метод за подбор, при който кандидатите се оценяват по стандартизиран начин въз основа на различни сценарии под наблюдението на няколко членове на конкурсната комисия. При оценяването се използват рамка на компетенциите, предварително изготвена от органите по назначаването, общ метод на оценяване и съвместно вземане на решения.

Оценяването на специфичните умения по този начин позволява на институциите на [Съюза] да преценят способността на кандидатите да бъдат незабавно оперативни, поставяйки ги в среда, сходна с тази, в която ще работят. Значителни по обем научни изследвания са показали, че моделът „Център за оценяване“, при който се прави симулация на реални работни ситуации, е най-добрият метод за преценяване

на работата в реални условия. Ето защо този модел се използва в целия свят. Като се имат предвид продължителността на кариерното развитие и мобилността в рамките на институциите, този начин на оценяване е от основно значение, особено при подбора на служители на постоянен договор.

За да се гарантират оценяването на кандидатите на равни начала и тяхната способност да осъществяват контакт директно с оценителите и останалите кандидати, участващи в съответното упражнение, кандидатите се оценяват заедно в група, в която се използва общ език. За тази цел, освен ако моделът „Център за оценяване“ не се използва в конкурс с един основен език, е необходимо тестовете по модела „Център за оценяване“ задължително да се организират на ограничен брой езици.

iii) Бюджетни и оперативни ограничения

Управителният съвет на EPSO смята по няколко причини, че би било непрактично етапът „Център за оценяване“ на даден конкурс да се организира на всички официални езици на [Съюза].

На първо място, подобен подход би имал много сериозни последици, свързани с ресурсите, правейки невъзможно за институциите на [Съюза] да наемат персонал за своите нужди при настоящата бюджетна рамка. Освен това такъв подход няма да бъде икономически оправдан от гледна точка на европейските данъкоплатци.

На второ място, провеждането на изпитите по модела „Център за оценяване“ на всички официални езици би изисквало значителен брой устни преводачи да работят по конкурсите на EPSO, както и използването на подходящи помещения, оборудвани с кабинни за устен превод.

На трето място, ще е необходим много по-голям брой членове на конкурсните комисии, които владеят различните езици, използвани от кандидатите“.

11 Съгласно точка 2 от приложение II към [спорното обявление за конкурси], озаглавена „Критерии за избора на езици за всяка процедура за подбор“:

„Ако от кандидатите се изисква да изберат от ограничен брой официални езици на Съюза, управителният съвет на EPSO трябва да определи за всеки отделен случай езиците, които да бъдат използвани за отделните конкурси на общо основание, като вземе предвид следното:

- i) всякакви специфични вътрешни правила относно използването на езици в съответната(ите) институция(и) или органи;
- ii) специфичните изисквания, свързани с естеството на служебните задължения и конкретните нужди на съответната(ите) институция(и);
- iii) езиците, които най-често се използват в съответната(ите) институция(и), определени въз основа на:
 - обявеното и доказаното владение на езици на равнище B2 или по-високо от [ОЕPP] от активно заетите служители на [Съюза] на постоянен договор;
 - най-често срещаните целеви езици, на които се превеждат документите, предназначени за вътрешно ползване в институциите на [Съюза];

- най-често срещаните изходни езици, от които се превеждат изготвяните в институциите на [Съюза] документи, предназначени за използване извън тях;
- iv) езиците, които се използват за административна комуникация в рамките на съответната(ите) институция(и)“.

12 Накрая, в точка 3 от приложение II към [спорното обявление за конкурси], озаглавена „Езици за комуникация“, се посочва следното:

„В [настоящата част] са описани общите правила за използването на езици за комуникация между EPSO и потенциалните кандидати. Други специфични изисквания могат да бъдат установени във всяко обявление за конкурс.

EPSO взема предвид правото на кандидатите като граждани на [Съюза] да общуват на своя майчин език. Освен това EPSO признава, че кандидатите, валидирали кандидатурите си, са потенциални членове на публичната служба на [Съюза] и се ползват от правата и задълженията, наложени им от Правилника [...]. Ето защо институциите на [Съюза] считат, че EPSO следва, когато е възможно, да общува с кандидатите и да им предоставя информация относно техните кандидатури на всички официални езици на [Съюза]. За тази цел постоянното съдържание на уебсайта на EPSO, обявленията за конкурси и общите правила, уреждащи конкурсите на общо основание, ще се публикуват на всички официални езици.

Езиците, на които се попълва електронният формуляр за кандидатстване, се посочват във всяко обявление за конкурс. Указанията за попълването на формуляра за кандидатстване трябва да се предоставят на всички официални езици. Тези разпоредби ще важат през преходния период, който е необходим за създаването на процедура за подаване на първоначални електронни кандидатури на всички официални езици.

За да бъде общуването бързо и ефикасно, след валидирането на първоначалната кандидатура общата комуникация на EPSO с всички кандидати ще се извършва на ограничен брой официални езици на [Съюза]. Това ще бъде първият или вторият език на кандидата, както е посочено в съответното обявление за конкурс.

Кандидатите могат да се свързват с EPSO на всеки един от официалните езици на [Съюза], но за да може EPSO да обработва техните запитвания по-ефективно, кандидатите се насърчават да използват ограничен брой езици, за които служителите на EPSO са в състояние да осигурят незабавно езиково покритие, без да е необходимо да се прибегва до писмен превод.

Някои тестове също могат да се държат на ограничен брой официални езици на [Съюза], за да се гарантира, че кандидатите притежават изискваното равнище на езикови умения за участие във фазата на оценяване на конкурсите на общо основание. Езиците на различните тестове ще се посочват във всяко обявление за конкурс.

Институциите на [Съюза] смятат, че по този начин се осигурява справедлив и подходящ баланс между интересите на службата и принципа на многоезичието и недискриминацията по език. Задължението кандидатите да изберат втори език, който е различен от първия (обикновено майчиния език или език, който владеят на равностойно ниво), гарантира, че съпоставянето на кандидатите може да се извърши на равни начала“.

- 13 В точка 1 от частта от [спорното обявление за конкурси], озаглавена „Как ще протече подборът?“, се посочва, че тестовите с въпроси с избор между няколко отговора, които се провеждат на компютър — а именно, тестовите по словесно-логическо мислене, математико-логическо мислене и абстрактно мислене — и съставляват първия етап от съответните процедури за подбор, се организират на избирания от всеки кандидат език като първи език за конкурса.
- 14 Освен това, съгласно точка 3 от посочената част, след „подбора по квалификации“ — съставляващ вторият етап от конкурсите, за които се отнася [спорното обявление за конкурси] — кандидатите, получили най-високите общи резултати[,] ще бъдат поканени да се явят на езика, избран от тях като втори език за конкурса, на изпитите по модела „Център за оценяване“, а именно последния конкурсен етап, съдържащ различни тестове, с които се цели да се оценят различни компетенции на кандидатите.
- 15 На този етап и по причините, посочени в частта от [спорното обявление за конкурси], озаглавена „Отговарям ли на условията за кандидатстване?“ (вж. точка 5 по-горе), кандидатите ще трябва да държат и тест за разбиране на английски език. Съгласно [спорното обявление за конкурси] този тест „е елиминаторен, но оценката от него няма да бъде взета предвид при изчисляване на общата оценка от тестовите по модела „Център за оценяване“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 20 Съответно на 29 юли и 9 август 2016 г. Кралство Испания (дело T-401/16) и Италианската република (дело T-443/16) подават в секретариата на Общия съд жалби по член 263 ДФЕС за отмяна на спорното обявление за конкурси.
- 21 С решение на председателя на девети състав на Общия съд от 6 ноември 2019 г. дела T-401/16 (Испания/Комисия) и T-443/16 (Италия/Комисия) са съединени за целите на устната фаза на производството.
- 22 С жалбите си Кралство Испания и Италианската република оспорват законосъобразността на два компонента от установения със спорното обявление за конкурси езиков режим, ограничаващи до немски, английски и френски език избора, от една страна, на втория език за конкурсите и от друга страна, на езика за комуникация между кандидатите и EPSO.
- 23 На първо място, Общият съд разглежда заедно второто и третото основание на Кралство Испания (дело T-401/16) и третото и седмото основание на Италианската република (дело T-443/16), отнасящи се до първия компонент от този езиков режим.
- 24 В това отношение Общият съд отбелязва в точка 73 от обжалваното съдебно решение, че ограничаването до английски, немски и френски език на избора на втория език за конкурсите, за които се отнася спорното обявление за конкурси (наричано по-нататък „ограничаването на избора на език 2 за конкурсите“ или „разглежданото ограничаване“), всъщност съставлява основано на езика различно третиране, което по принцип е забранено съгласно член 1г, параграф 1 от Правилника, като допълва, че такова различно третиране би могло да е обосновано.

- 25 Ето защо в точки 74—207 от обжалваното съдебно решение Общият съд пристъпва към разглеждането на възможната обосновка.
- 26 При това разглеждане, в точки 94—116 от обжалваното съдебно решение той проверява трите съображения, изложени в спорното обявление за конкурси с цел да се обоснове разглежданото ограничаване.
- 27 В този контекст в точка 105 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че необходимостта новоназначените лица да бъдат незабавно оперативни, би могла евентуално да обоснове ограничаване до въпросните три езика, но нито бюджетните и оперативните ограничения, нито естеството на процедурата за подбор представляват съображения, които биха могли да обосноват такова ограничаване.
- 28 Що се отнася до първото от тези три съображения, най-напред, Общият съд отбелязва в точки 107—109 от обжалваното съдебно решение, че макар да показват, че службата има интерес новоназначените лица да могат да изпълняват задачите си и да общуват ефикасно от момента на встъпването си в длъжност, съображенията, изложени в уводната част и точка 1, подточка i) от приложение II към спорното обявление за конкурси, сами по себе си не са достатъчни, за да се докаже, че въпросните функции — а именно тези на разследващи служители или на ръководители на екипи от разследващи служители в Комисията, и по-специално в Европейската служба за борба с измамите (OLAF) — изискват конкретно владение на подходящо ниво на немски, английски или френски език, но не и на другите официални езици на Съюза. По-специално, според Общия съд съображението, че тези три езика „обикновено [...] се използват при общуването с трети страни, участващи в разследвания, свързани с фалшифициране, корупция, митници и търговия“, не се подкрепя с никакви конкретни данни, като Комисията не е представила никакви доказателства в това отношение.
- 29 По-нататък, в точки 110 и 111 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че действително обявлението за конкурси съдържа по-подробни съображения относно изискването за владение на английски език, но тези съображения служат „само за обосноваване на провеждането на елиминаторен изпит за разбиране на английски език на етапа „Център за оценяване“. В допълнение, независимо от въпроса дали с посочените съображения може да се обоснове този език да бъде един от трите езика, до които се ограничава изборът на втория език на разглежданите конкурси, Общият съд преценява, че „с оглед на самия им предмет, свързан изключително с английски език, тези съображения не само не могат да обосноват включването на немски и френски език сред трите разрешени езика, но и поставят под въпрос схващането, че кандидатът със задоволително владение на немски или френски език би могъл да се счита за незабавно оперативен“.
- 30 Накрая, в точки 112—114 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че този анализ не може да се оспори с включеното в спорното обявление за конкурси описание на функциите, които издържалите конкурса назначени кандидати ще трябва да изпълняват, тъй като само от това описание се оказва невъзможно да се установи, че всеки от трите езика, до които е ограничен изборът на език 2 за разглежданите конкурси, би позволил на издържалите конкурсите кандидати да бъдат незабавно оперативни. Общият съд също така счита, че с нищо в това обявление за конкурси (нито впрочем в материалите по разглежданите дела) не може да се докаже, че тези три езика действително се използват при изпълнението на задачите, изброени в приложение I към него. Освен това според Общия съд от посоченото обявление и от данните, съдържащи се в преписките по

разглежданите дела, изобщо не следва, че посочените по-горе три езика трябва действително да се използват в отношенията на разследващите служители или на ръководителите на екипи от разследващи служители с органите на държавите членки и на третите държави.

- 31 Ето защо в точка 116 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че съображението относно необходимостта новоназначените лица да бъдат незабавно оперативни — предвид своята неясна и обща формулировка в спорното обявление за конкурси и при липса на конкретни данни, които могат да го подкрепят — не може да обоснове ограничаването на избора на втория език за конкурсите.
- 32 При тези условия Общият съд проверява дали с доказателствата, представени от Комисията в подкрепа на това съображение, предвид функционалните особености на подлежащите на заемане длъжности може да се докаже, че разглежданото ограничаване е обективно и разумно обосновано с необходимостта от незабавно оперативни администратори.
- 33 За целите на тази проверка, първо, в точки 122—169 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда доказателствата, свързани с вътрешната практика на Комисията в областта на езиците, а именно:
- Съобщение SEC(2000) 2071/6 на председателя на Комисията от 29 ноември 2000 г., посветено на опростяването на процеса на вземане на решения, и протокол от 1502-рото заседание на Комисията от 29 ноември 2000 г., изготвен на 6 декември 2000 г. (PV(2002) 1502) и съдържащ одобрение на това съобщение от колегиума на членовете,
 - Процедурен правилник на Комисията (ОВ L 308, 2000 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 216), изменен с Решение 2010/138/ЕС, Евратом на Комисията от 24 февруари 2010 г. (ОВ L 55, 2010 г., стр. 60) (наричан по-нататък „Процедурният правилник на Комисията“), и Правила за прилагането на този Процедурен правилник (C(2010) 1200 окончателен),
 - извадка от Наръчника за оперативните процедури на Комисията, озаглавена „Езикови изисквания според процедурата по приемане“, както и някои свързани с нея документи, и
 - приложение към Съобщение SEC(2006) 1489 окончателен на Комисията от 20 декември 2006 г., посветено на писмения превод в Комисията, като въпросното приложение е озаглавено „Норми за писмен превод след 2006 г.“ (наричано по-нататък „Нормите за писмен превод след 2006 г.“).
- 34 Що се отнася по-специално до Съобщение SEC(2000) 2071/6, Общият съд го разглежда в точки 132—137 от обжалваното съдебно решение, като в точка 133 приема, че с него „по същество се цели да се направи оценка на различните видове процедури по вземане на решение от колегиума на членовете на Комисията, които са предвидени в нейния Процедурен правилник в действащата му редакция към момента на издаване на това съобщение, и да се предложи опростяването им. Именно в такъв контекст и като се отбелязва един конкретен вид процедура, а именно писмената процедура, в точка 2.2 от въпросното съобщение се посочва, че „документите трябва да бъдат разпространени на трите работни езика на Комисията“, без впрочем те да се изброяват. Само по себе си това отбелязване, макар и да съдържа израза „работни езици“, обаче не е достатъчно, за да се

докаже, че немският, английският и френският са езиците, които действително се използват от всички служби на Комисията в ежедневната им работа“. След като в точки 134—136 от обжалваното съдебно решение отбелязва, че обхватът на това отбелязване е нюансиран от други пасажии от Съобщение SEC(2000) 2071/6, Общият съд заключава в точка 137 от същото решение, че това съобщение „не позволява да се направят полезни изводи за действителното използване на немски, английски и френски език в ежедневната работа на службите на Комисията, нито а fortiori при изпълнението на функциите, посочени в [спорното обявление за конкурси]“.

- 35 В точка 138 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че този извод не може да се обори с другите документи, с оглед на които Комисията иска да се анализира Съобщение SEC(2000) 2071/6, а именно нейния процедурен правилник, правилата за прилагането му и документа, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“, като последователно разглежда тези три текста в точки 139—151 от обжалваното съдебно решение.
- 36 В това отношение в точка 152 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че взети в своята цялост, документите, посочени в точка 35 от настоящото съдебно решение, не могат да се разглеждат като ред и условия за прилагане — в Процедурния правилник на Комисията — на общия езиков режим, установен с Регламент № 1/58, по смисъла на член 6 от последния. Общият съд посочва, че както уточнява и Комисията, тези документи само „отразяват отдавна установена административна практика вътре в тази институция, изразяваща се в използване на немски, английски и френски като езици, на които документите трябва да се подсигурят, за да бъдат предоставени за одобрение от колегиума на членовете“. Освен това, след като в точки 153 и 154 от обжалваното съдебно решение посочва по-специално, че документът, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“ и извлечен от Наръчника за оперативните процедури, не може да се разглежда като решение на нейния председател за определяне на езиците за представяне на документите, изпращани на колегиума, в точка 155 от това съдебно решение Общият съд отбелязва, че Комисията е признала липсата на вътрешно решение за определяне на работните езици, използвани от нея.
- 37 След тези „предварителни уточнения“ Общият съд посочва в точка 156 от обжалваното съдебно решение, че след като единствената цел на всички представени от Комисията документи е да се определят езиците, необходими за протичане на различните й процедури по вземане на решения, с тях не може да се обоснове ограничаването до немски, английски и френски на избора на език 2 за конкурсите с оглед на функционалните особености на длъжностите, за които се отнася спорното обявление за конкурси.
- 38 В това отношение Общият съд уточнява в точка 157 от обжалваното съдебно решение, че от тези документи не следва, че съществува задължително връзка между процедурите по вземане на решение на Комисията, по-специално протичащите в колегиума на нейните членове, и функциите, които издържалите спорните конкурси кандидати се очаква да изпълняват. Всъщност според Общия съд, дори да се предположи, че членовете на определена институция използват изключително един или няколко езика при разискванията си, няма как без допълнителни обяснения да се презумира, че новоназначено длъжностно лице, което не владее нито един от тези езици, няма да бъде способно веднага да започне да извършва полезна работа във въпросната институция.

- 39 В допълнение, в точка 158 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че от представените от Комисията документи също така не следва, че и трите езика, квалифицирани като „процедурни езици“, действително се използват от тези служби в тяхната ежедневна работа. Освен това според Общия съд Съобщение SEC(2000) 2071/6 създава впечатление, че не службата, която фактически отговаря за съставянето на даден документ, а именно генерална дирекция „Писмени преводи“ изготвя текстовете на този документ на „процедурните“ езици, необходими с оглед на тяхното предаване на колегиума на членовете на Комисията. В точка 159 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че тъй като никое длъжностно лице не е длъжно да владее задоволително и трите езика, изисквани в спорното обявление за конкурси, трудно е да се допусне възможността изготвянето на проект на акт на различните изисквани езици за предаването му на колегиума да бъде едновременно разпределено между съответен брой длъжностни лица от службата, отговаряща за съставянето на проекта. Освен това, след като в точки 160—163 от посоченото съдебно решение отхвърля доводите на Комисията, свързани със Съобщение SEC(2006) 1489 окончателен, Общият съд отбелязва в точки 164—168 от него, че представените от тази институция документи изобщо не разкриват изключителна употреба на трите „процедурни“ езика в процедурите, за които тези документи се отнасят.
- 40 С оглед на този анализ Общият съд приема в точка 169 от обжалваното съдебно решение, че въпросните документи не позволяват да се докаже, че разглежданото ограничаване може да отговори на реалните нужди на службата, и съответно предвид функционалните особености на длъжностите, за които се отнася това обявление, да се установи наличието на интерес на службата новоназначените лица да бъдат незабавно оперативни.
- 41 Второ, в точки 170—195 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда доказателствата, свързани с използваните езици от членовете на персонала на OLAF.
- 42 Най-напред, в точки 175—185 от обжалваното съдебно решение Общият съд анализира приложението, озаглавено „Данни от Sysper за езиковите познания на персонала на OLAF“, като в точка 180 той приема, че тези данни не позволяват — нито сами по себе си, нито в комбинация с документите, разгледани в точки 122—169 от обжалваното съдебно решение — да се установи кои са оперативните език или езици, действително използвани от тази служба в ежедневната ѝ работа, и дори кои са езикът или езиците, които са абсолютно необходими за изпълнението на функциите на разследващи служители и на ръководители на екипи от разследващи служители. Следователно според Общия съд тези данни не позволяват да се установи кои са езикът или езиците, чието задоволително владение би превърнало кандидатите, издържали конкурсите, за които се отнася спорното обявление за конкурси, в незабавно оперативни администратори.
- 43 Освен това, след като в точка 181 от обжалваното съдебно решение припомня съдебната си практика, съгласно която ограничаване на избора на втория език на кандидатите в конкурс до малък брой от официалните езици не може да се счита за обективно обосновано и пропорционално, когато сред тези езици освен език, чието владение е желателно, дори необходимо, са включени други езици, които не дават никакво особено предимство на евентуалните успели кандидати в конкурс спрямо друг официален език, в точка 182 от това съдебно решение Общият съд постановява, че дори ако се допусне, че е възможно езиковите познания на активно заетия персонал да показват, че за да бъде незабавно оперативно във вътрешната комуникация, новоназначеното лице трябва да владее език,

чието равнище на разпространение сред персонала е особено високо, с въпросните данни не може да се обоснове ограничаването, извършено със спорното обявление за конкурси, на избора на език 2.

- 44 В това отношение Общият съд отбелязва в точка 183 от обжалваното съдебно решение, че всъщност при анализ на данните за езиците, декларирани като „език 1“ и „език 2“, е видно, че само задоволителното владение на английски език би могло да се счете за осигуряващо предимство на потенциално издържалите конкурсните кандидати. Според Общия съд обаче тези данни не позволяват да се обясни защо кандидат, който например владее задълбочено италиански и задоволително немски език, може да бъде незабавно оперативен във вътрешната комуникация, а кандидат, който владее задълбочено италиански и задоволително нидерландски, да не може. Освен това, що се отнася до данните за „език 3“, Общият съд уточнява в точка 184 от това съдебно решение, че макар съдържанието им изобщо да не променя тази преценка, те във всички случаи не могат да се вземат предвид, тъй като от представеното от Комисията приложение изобщо не следва, че включените в него служители вече са доказали умението за работа на трети език.
- 45 Така в точка 185 от обжалваното съдебно решение Общият съд стига до извода, че данните за езиковите познания на персонала на OLAF не позволяват да се обоснове разглежданото ограничаване предвид целта издържалите конкурса кандидати да бъдат незабавно оперативни.
- 46 По-нататък, що се отнася до приложението, озаглавено „Информация [...] за използването на английски език в OLAF“, в точки 186 и 187 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че това приложение не е релевантно, тъй като за целия съответен период от него проличава използване почти само на английски език и много ограничено използване на френски език и тъй като то не съдържа никакви доказателства за използване на немски език като работен език при съответните дейности.
- 47 Накрая, в точки 188—194 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда приложението, озаглавено „Оперативни програми в областта на борбата с измамите“ и включващо таблица с данни относно управлението на някои аспекти на т.нар. програма „Херкулес III“, и приема, че тези данни не са релевантни, защото от това приложение следва по-специално, че „използването на немски и френски език в този специфичен контекст се оказва съвсем изключително“, като принципът е, че „цялата работа [относно тази програма] се извършва на английски език“, и най-вече защото нищо в преписките не позволява да се приеме, че издържалите спорните конкурси кандидати ще имат задачи, свързани с изготвянето на покани за представяне на предложения в рамките на посочената програма.
- 48 При тези условия, в точки 195 и 196 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че подобно на доказателствата, представени от Комисията за нейната вътрешна практика в областта на езиците, доказателствата, свързани с използваните езици от персонала на OLAF, не позволяват да се установи, че разглежданото ограничаване може да се обоснове с целта назначените администратори да бъдат незабавно оперативни.
- 49 Трето, в точки 197—204 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда доказателствата, свързани с разпространението на немски, английски и френски като говорени и изучавани чужди езици в Европа, като в точки 203 и 204 той приема, че не е възможно — нито със самите тях, нито ако са разглеждани заедно с други доказателства от

преписките — да се обоснове разглежданото ограничаване, тъй като с тях най-много би могъл да се докаже пропорционалният характер на въпросното ограничаване, ако беше установено, че то отговаря на необходимостта издържалите конкурса кандидати да бъдат незабавно оперативни, което обаче Комисията не е успяла да докаже.

- 50 С оглед на извършения от него анализ на всички доказателства, наведени от Комисията, в точки 205—207 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че тя не е доказала, че ограничаването до немски, английски и френски език на избора на език 2 е обективно обосновано и пропорционално спрямо заложената първостепенна цел, а именно да се назначат администратори, които да бъдат незабавно оперативни. Всъщност според Общия съд не е достатъчно да се защити принципът за такова ограничаване, като се отбележат големият брой официални езици на Съюза и необходимостта за избор на по-малък брой езици, а дори само един, като езици за вътрешна комуникация или „оперативни езици“. Освен това според Общия съд с оглед на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника трябва обективно да се обоснове избирането на един или няколко конкретни езика, изключващо всички останали.
- 51 Ето защо Общият съд уважава второто и третото основание, изтъкнати от Кралство Испания по дело T-401/16, както и третото и седмото основание, изтъкнати от Италианската република по дело T-443/16, и отменя спорното обявление за конкурси, доколкото то ограничава избора на език 2 за конкурсите до немски, английски и френски език.
- 52 На второ място, Общият съд разглежда заедно първото основание по дело T-401/16 и шестото основание по дело T-443/16, отнасящи се до втория компонент от оспорения езиков режим и свързани с нарушение на член 18 ДФЕС, на член 24, четвърта алинея ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на членове 1 и 2 от Регламент № 1/58, както и на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника. В точка 234 от обжалваното съдебно решение Общият съд уважава тези основания и отменя спорното обявление за конкурси в частта, в която изборът на езиците за комуникация между кандидатите и EPSO се ограничава само до немски, английски и френски.
- 53 Поради това в точка 235 от обжалваното съдебно решение Общият съд уважава жалбите и отменя спорното обявление за конкурси в неговата цялост. В допълнение, в точки 237—242 от това съдебно решение той уточнява, че по изложените в същите точки съображения тази отмяна не може да засегне назначения, които вече са извършени въз основа на списъците с резерви, съставени след приключването на разглежданите процедури за подбор.

Искания на страните в производството по обжалване пред Съда

- 54 Комисията иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - ако етапът на производството му позволява да реши спора, да отхвърли жалбите пред първата инстанция като неоснователни и

- да осъди Кралство Испания и Италианската република да заплатят съдебните разноски по настоящото производство и по производството на първа инстанция.

55 Кралство Испания и Италианската република искат от Съда:

- да отхвърли жалбата и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

По жалбата

56 В подкрепа на жалбата си Комисията излага три основания.

57 Първото и второто основание се отнасят до законосъобразността на ограничаването до английски, немски и френски език на избора на език 2 за конкурсите, докато третото основание се отнася до законосъобразността на ограничаването на езиците, които могат да бъдат използвани в комуникациите между кандидатите, до които се отнася спорното обявление за конкурси, и EPSO.

По първото основание

58 Първото основание, което се разделя на три части, е свързано с грешки при прилагане на правото, що се отнася до тълкуването на член 1г, параграф 6 от Правилника и до определянето на задължението за мотивиране на Комисията, както и с неизпълнение на това задължение от страна на Общия съд.

По първата част, свързана с грешка при прилагане на правото, що се отнася до целта кандидатите да бъдат незабавно оперативни, и с неизпълнение на задължението за мотивиране от страна на Общия съд

– Доводи на страните

59 Комисията изтъква, че при разглеждането на доказателствата, свързани с вътрешната практика на Комисията в областта на езиците, както и с езиците, използвани от персонала на OLAF, Общият съд е приложил (без да изложи никакви мотиви) незаконосъобразни критерии, за да прецени дали тези доказателства показват обосноваността на разглежданото ограничаване, а именно в точка 157 от обжалваното съдебно решение — способността на новоназначено длъжностно лице да започне да извършва „полезна работа“ в институцията, където е назначено, и в точки 181—183 от това съдебно решение — отсъствието на „особено предимство“, дадено на такова длъжностно лице от някои от езиците, до които е ограничен изборът. Прилагането на тези критерии обаче означавало да се отрече интересът на службата от това новопостъпилите служители да бъдат незабавно оперативни.

60 Що се отнася по-специално до критерия, възприет в точка 157 от обжалваното съдебно решение, Комисията поддържа, първо, че тъй като интересът на службата изисква назначаването на кандидати, които да бъдат незабавно оперативни, не било релевантно обстоятелството, че тези кандидати все пак са способни да извършват „полезна работа“.

- 61 Всъщност изискването новоназначените служители да бъдат незабавно оперативни, целяло да осигури приемственост с персонала на службата, в която те са назначени, и предполагало повече от само способност веднага да се извършва полезна работа.
- 62 Второ, Комисията изтъква, че Общият съд не е определил какво обхваща понятието „полезна работа“, нито е обосновал извода си, че е възможно да се извършва такава работа, което е в нарушение на задължението за мотивиране.
- 63 Трето, било „невъзможно“ новоназначен кандидат, който не владее един от трите езика, които съгласно спорното обявление за конкурси могат да бъдат избрани като език 2, да може да извършва полезна работа в институция, чийто орган за вземане на решения и за ръководство, а именно колегиумът на членовете на Комисията, взема вътрешните си решения единствено на един от тези три езика. В това отношение Комисията поддържа по същество, че направеното от Общия съд препращане към точки 121 и 122 от решение от 15 септември 2016 г., Италия/Комисия (Т-353/14 и Т-17/15, EU:T:2016:495), е неправилно, тъй като Комитетът на постоянните представители (Корепер), споменат в тези точки, е орган, специално предвиден в член 16, параграф 7 ДЕС, който е отделен от другите институции. Настоящото дело обаче се отнасяло до една и съща институция, обхващаща едновременно колегиума и различните служби на тази институция. Впрочем особеностите на функциите, които трябва да се изпълняват в службите, където съответните служители са назначени, не оказвали влияние върху обстоятелството, че в крайна сметка именно службите представят всеки проект на акт на колегиума на членовете на Комисията.
- 64 Четвърто, Общият съд надхвърлил пределите на упражнявания от него съдебен контрол, като приел, че Комисията е трябвало да даде по-подробни обяснения, за да обоснове разглежданото ограничаване, като освен това не изложил мотиви за тази преценка.
- 65 Кралство Испания и Италианската република оспорват тези доводи.

– *Съображения на Съда*

- 66 Следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда институциите на Съюза следва да разполагат с широко правомощие за преценка при организирането на службите си, и по-специално при определянето на критериите за необходимите умения за длъжностите, които трябва да бъдат заети, и — съобразно тези критерии и в интерес на службата — при определянето на условията и реда за организиране на конкурсите. Съответно, за да организират службите си целесъобразно и рационално, институциите, а също и EPSO, когато тя упражнява възложените ѝ от същите институции правомощия, трябва да могат да определят в съответствие с нуждите си уменията, които да се изискват от кандидатите, участващи в конкурсите (решение от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 88).
- 67 При прилагането на Правилника обаче институциите трябва да следят за спазването на член 1г от него, който забранява всякаква дискриминация, основана на езика. Наистина член 1г, параграф 6 предвижда, че са възможни ограничения на тази забрана, но условието е те да са „обоснован[и] с обективни и разумни съображения“ и да са подчинени на „законосъобразни цели от общ интерес в рамките на политиката за персонала“ (решение от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 89).

- 68 Ето защо пределите на широкото правомощие за преценка, с което институциите на Съюза разполагат при организирането на службите си, а също и EPSO — при условията, посочени в точка 67 от настоящото съдебно решение — са императивно очертани с член 1г от Правилника, така че разликите в третирането, основани на езика, които следват от ограничаване на езиковия режим на конкурс до малък брой официални езици, могат да бъдат допуснати само ако такова ограничаване е обективно обосновано и пропорционално на реалните нужди на службата. Освен това всяко условие относно конкретните езикови познания трябва да се основава на ясни, обективни и предвидими критерии, позволяващи на кандидатите да разберат съображенията за това условие, а на съдилищата на Съюза — да упражнят контрол за законосъобразността му (вж. в този смисъл решение от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 90—93 и цитираната съдебна практика).
- 69 Институцията, която е ограничила езиковия режим в дадена процедура за подбор до малък брой официални езици на Съюза, следва да докаже, че такова ограничение действително може да отговори на реални нужди, свързани с функциите, които назначените лица ще трябва да изпълняват, че то е пропорционално на тези нужди и че почива на ясни, обективни и предвидими критерии, докато Общият съд трябва да направи анализ *in concreto* дали това ограничение е обективно обосновано и пропорционално с оглед на посочените нужди (вж. в този смисъл решение от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 93 и 94).
- 70 При този анализ съдът на Съюза трябва не само да провери фактическата точност на посочените доказателства, тяхната надеждност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и дали могат да подкрепят направените въз основа на тях изводи (решение от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 104).
- 71 С първата част от разглежданото понастоящем основание Комисията по същество упреква Общия съд, че е анализирал обосновката на ограничаването на избора на език 2 за конкурсите с оглед на цел, която не съответства на посочената в спорното обявление за конкурси.
- 72 Налага се обаче изводът, че тези твърдения се основават на неправилен прочит на точки 157 и 181—183 от обжалваното съдебно решение, чието съдържание бе припомнено в точки 38, 43 и 44 от настоящото съдебно решение.
- 73 Всъщност от тези точки от обжалваното съдебно решение, разгледани в техния контекст, следва, че именно с оглед на „необходимостта да се назначат администратори, които да бъдат незабавно оперативни“, посочена по-специално в точка 1, буква и) от приложение II към спорното обявление за конкурси като обосновка на подобно ограничаване, Общият съд е проверил дали представените от Комисията доказателства, свързани с нейната вътрешна практика в областта на езиците, както и с езиците, използвани от персонала на OLAF, могат да докажат, че това ограничаване е обективно обосновано и пропорционално.
- 74 Така, на първо място, що се отнася до точка 157 от обжалваното съдебно решение, като е приел, че „няма как без допълнителни обяснения да се презумира, че новоназначено длъжностно лице, което не владее нито един от [езиците, които могат да бъдат избрани като втори език], няма да бъде способно веднага да започне да извършва полезна работа

във въпросната институция“, Общият съд не е поставил под съмнение интереса на службата да разполага с незабавно оперативни администратори, а напротив, опитал се е да определи дали представените от Комисията доказателства за нейната вътрешна практика в областта на езиците показват, че за да се отговори на този интерес, е необходимо — предвид функционалните особености на длъжностите, за които се отнася спорното обявление за конкурси, и предвид езиците, действително използвани от съответните служби в ежедневната им работа — изборът на език 2 за тези конкурси да бъде ограничен до английски, немски и френски език (вж. също, що се отнася до практиката на Общия съд, цитирана във въпросната точка 157, решение от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 106).

- 75 Освен това, действайки по този начин, Общият съд нито е нарушил задължението си за мотивиране, нито е надхвърлил пределите на упражнявания от него съдебен контрол.
- 76 Всъщност съгласно съдебната практика, припомнена в точки 69 и 70 от настоящото съдебно решение, Общият съд правилно и без да надхвърля пределите на упражнявания от него съдебен контрол, е проверил дали ограничаването на избора на език 2 на конкурсите е обективно обосновано от необходимостта от назначаване на незабавно оперативни администратори и дали изискваното ниво на владее на езици е пропорционално на реалните нужди на службата.
- 77 Що се отнася до доводите на Комисията във връзка със собствените ѝ процедури по вземане на решения и до твърдението ѝ, че Общият съд неправилно се е позовал на решение от 15 септември 2016 г., Италия/Комисия (T-353/14 и T-17/15, EU:T:2016:495), както и че се е позовал на специфичния характер на функциите, за които се отнася спорното обявление за конкурси, за да отхвърли обосновката, свързана с целта да се разполага с незабавно оперативни администратори, следва най-напред да се отбележи, че Общият съд е анализирал всички представени от Комисията документи и след този анализ е стигнал до извода, че от тях не следва задължително наличието на връзка между процедурите по вземане на решение на Комисията и функциите на на разследващи служители и на ръководители на екипи от разследващи служители, които издържателите спорните конкурси кандидати се очаква да изпълняват. Комисията не оспорва този извод, а единствено твърди, че е „невъзможно“ да се използва език, различен от въпросните три езика.
- 78 По-нататък, макар точка 121 от решение от 15 септември 2016 г., Италия/Комисия (T-353/14 и T-17/15, EU:T:2016:495), която се посочва в точка 157 от обжалваното съдебно решение, да се отнася за доводите на Комисията относно езиците, използвани в Корепер, следва да се отбележи, че в точка 122 от същото съдебно решение Общият съд също така е приел, че по принцип, що се отнася до доводите, свързани с използването на един или няколко езика като „езици при разискванията“ на институция на Съюза, няма как без допълнителни обяснения да се презумира, че новоназначено длъжностно лице, което не владее нито един от тези езици, няма да бъде способно веднага да започне да извършва полезна работа във въпросната институция. От това следва, че при всички положения Комисията няма основание да поддържа, че Общият съд не се е съобразил със собствената си съдебна практика.

- 79 Накрая, що се отнася до специфичния характер на функциите, за които се отнася спорното обявление за конкурси, следва да се отбележи, че в точка 157 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че обосновката, свързана с целта да се разполага с незабавно оперативни администратори, не е била надлежно подкрепена с доказателства.
- 80 В това отношение Общият съд само е извършил — в съответствие с припомненото в точки 69 и 70 от настоящото съдебно решение — необходимия анализ с цел да определи езиковите познания, които обективно могат да бъдат изисквани от Комисията в интерес на службата, с оглед на особените функции, посочени в спорното обявление за конкурси.
- 81 На второ място, що се отнася до оплакванията на Комисията по отношение на точки 181—183 от обжалваното съдебно решение, следва да се отбележи, че в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 69 от настоящото съдебно решение, Комисията е трябвало да докаже, че ограничаването на избора на език 2 за конкурсите действително може да отговори на реални нужди, свързани с функциите, които назначените лица ще трябва да изпълняват.
- 82 Именно това Общият съд е проверил в точки 181—183 от обжалваното съдебно решение и е приел, че представените от Комисията данни относно езиковите познания на персонала на OLAF в най-добрия случай водят до извода, че макар владееенето на английски език да може да даде предимство при вътрешната комуникация в полза на издържалите спорните конкурси кандидати и по този начин да им позволи да бъдат незабавно оперативни при тази комуникация, подобен извод не може да се направи по отношение на владееенето на немски и френски език.
- 83 Следователно Общият съд правилно е стигнал до извода, че Комисията не е успяла да докаже, че задоволителното владееене на един от тези два други езика предоставя предимство с оглед на осъществяването на целта да се разполага с незабавно оперативни администратори.
- 84 Тъй като нито едно от оплакванията не е основателно, първата част от първото основание трябва да се отхвърли.

По втората част, свързана с грешка при прилагане на правото, що се отнася до определянето на тежестта на доказване и на задължението за мотивиране на Комисията в обявлението за конкурси

– Доводи на страните

- 85 Комисията поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е определил по прекалено стриктен начин както задължението в спорното обявление за конкурси да се изложат мотиви относно обосновката за разглежданото ограничаване, така и тежестта да се докаже правилността на тази обосновка.
- 86 Така, първо, с тежестта на доказване, възложена от Общия съд на Комисията, за да се докаже наличието на посочената обосновка, далеч се надхвърляла изискваната от съдебната практика степен на точност, доколкото в последното изречение от точка 133, в първото изречение от точка 158 и в точка 180 от обжалваното съдебно решение Общият

съд е постановил, че Комисията не е успяла да докаже, че трите езика, които могат да бъдат избрани като език 2 съгласно спорното обявление за конкурси, действително са трите езика, използвани ежедневно от „всички служби“ на тази институция.

- 87 Второ, в точка 164 от обжалваното съдебно решение Общият съд изисквал да се докаже „изключителна употреба“ на тези три езика в процедурите по вземане на решения на Комисията, докато в обявлението се уточнявало, че институциите на Съюза не използват изключително, а основно посочените езици. Така според Комисията Общият съд е трябвало да провери дали тези три езика са действително най-използваните от институцията, а не дали са единствените използвани езици. Освен това Общият съд допуснал същата грешка в точки 181—183 от обжалваното съдебно решение, като добавил критерий за преценка, според който е необходимо да се прецени дали въпросните три езика предоставят „особено предимство“ на кандидатите в спорните конкурси.
- 88 Трето, противно на твърдяното от Общия съд в последното изречение от точка 167 от обжалваното съдебно решение, Комисията не била длъжна да посочи кой от трите езика може да се използва, а относителната значимост на всеки от тези езици била ирелевантна.
- 89 Четвърто, Комисията упреква Общия съд, че в точка 201 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил всички представени от нея статистически данни с мотива, че не може да се презумира, че те отразяват правилно езиковите познания на потенциалните кандидати в разглежданите конкурси.
- 90 Според тази институция доказателственият стандарт, изискван съгласно практиката на Съда, е свързан с посочването на официалните езици, които са най-разпространени в Съюза. Следователно ограничаването на избора на език 2 на конкурсите било обосновано от обективни данни, свързани с разпространението на езиците и позволяващи разумно да се заключи, че тези данни съответстват на езиковите познания на лицата, които желаят да участват в конкурсите на Съюза. При това положение Комисията не била длъжна да доказва, че такова съответствие наистина е налице.
- 91 В допълнение, доколкото почивал на същата погрешна предпоставка, съдържащият се в първото изречение на точка 205 от обжалваното съдебно решение извод също бил опорочен от грешка при прилагане на правото.
- 92 Накрая, пето, Комисията изтъква, че в точка 159 от обжалваното съдебно решение Общият съд е направил чисто хипотетични преценки, намалявайки значително обхвата на Съобщение SEC(2000) 2071/6.
- 93 Кралство Испания и Италианската република оспорват тези доводи.

– *Съображения на Съда*

- 94 На първо място, важно е да се припомни, че както следва от точка 68 от настоящото съдебно решение, всяко условие относно конкретните езикови познания трябва да се основава на ясни, обективни и предвидими критерии, позволяващи на кандидатите да разберат съображенията за това условие, а на съдилищата на Съюза — да упражнят контрол за законосъобразността му.

- 95 Мотивите на решението на институция, орган, служба или агенция на Съюза са от особено значение, тъй като позволяват на заинтересованото лице да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали да подаде жалба срещу това решение, както и на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол, и следователно представляват едно от условията за ефективността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата на основните права (решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 103 и цитираната съдебна практика).
- 96 Що се отнася до ограничаването на избора на език 2 в обявление за конкурс, Съдът е постановил, че Общият съд трябва да провери дали това обявление, Общите правила, приложими към конкурсите на общо основание, или пък представените от Комисията доказателства съдържат „конкретни насоки“, въз основа на които обективно може да се установи наличието на интерес на службата, годен да оправдае това ограничаване (вж. в този смисъл решение от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 95).
- 97 Следователно в обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е извършил тази проверка и е приел в точка 116 и след анализа по-специално в точки 107—115 от него (чието съдържание бе изложено в точки 28—30 от настоящото съдебно решение), че дори да се разгледа предвид описанието на функциите, съдържащо се в спорното обявление за конкурси, съображението в това обявление относно необходимостта новоназначените лица да бъдат незабавно оперативни — предвид своята неясна и обща формулировка и при липса в посоченото обявление на конкретни данни, които могат да го подкрепят — не може да обоснове ограничаването на избора на език 2 за конкурсите до немски, английски и френски.
- 98 Освен това в жалбата си до Съда Комисията подчертава, че не оспорва точки 100—116 от обжалваното съдебно решение.
- 99 На второ място, доколкото Комисията упреква Общия съд, че ѝ е наложил непропорционална тежест на доказване, от точки 69 и 70 от настоящото съдебно решение следва, от една страна, че в рамките на настоящото дело Комисията е трябвало да докаже, че ограничаването на избора на език 2 за конкурсите действително може да отговори на реални нужди, свързани с функциите, които назначените лица ще трябва да изпълняват, че то е пропорционално на тези нужди и че почива на ясни, обективни и предвидими критерии, и от друга страна, че Общият съд е трябвало да направи анализ *in concreto* дали това ограничаване е обективно обосновано и пропорционално с оглед на посочените нужди, проверявайки не само фактическата точност на посочените от Комисията доказателства, тяхната надеждност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени обосновката на посоченото ограничаване, както и дали те могат да подкрепят направените въз основа на тях изводи.
- 100 Точно това е направил Общият съд, когато в точки 122—207 от обжалваното съдебно решение е разгледал представените от Комисията доказателства в подкрепа на съображението относно необходимостта новоназначените лица да бъдат незабавно оперативни.

- 101 Първо, що се отнася до оплакванията, насочени срещу последното изречение на точка 133, първото изречение на точка 158 и точка 180 от обжалваното съдебно решение, чието съдържание е изложено в точки 34, 39 и 42 от настоящото съдебно решение, следва да се приеме, че противно на твърденията на Комисията, Общият съд изобщо не е изисквал тя — с цел да покаже обосноваността на разглежданото ограничаване — да докаже, че английският, немският и френският език се използват от всички служби на Комисията в ежедневната им работа.
- 102 Така в точка 133 от обжалваното съдебно решение Общият съд само е проверил довода на Комисията, че Съобщение SEC(2000) 2071/6, и по-специално точка 2.2 от него, ограничава броя на „работните езици“ на тази институция до три, като е приел, че с оглед по-специално на контекста на тази точка, която се отнася до вземането на решения от колегиума на членовете на Комисията чрез писмена процедура, само отбелязването в тази точка на „трите работни езика на Комисията“ не е достатъчно, за да се докаже основателността на този довод.
- 103 По същата логика в точки 156—158 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, що се отнася до всички представени от Комисията доказателства за нейната вътрешна практика в областта на езиците, че доколкото единствената им цел е да се определят езиците, необходими за протичане на различните процедури по вземане на решения на Комисията, и доколкото от тях не следва нито че съществува задължително връзка между тези процедури и функциите, които издържалите спорните конкурси кандидати се очаква да изпълняват, нито че и трите езика, квалифицирани като „процедурни езици“, действително се използват от тези служби в тяхната ежедневна работа, то с тези доказателства не може да се обоснове разглежданото ограничаване с оглед на функционалните особености на длъжностите, за които се отнася спорното обявление за конкурси.
- 104 Освен това в точка 180 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отбелязал, че предоставените от Комисията данни относно езиковите познания на персонала на OLAF не позволяват — нито сами по себе си, нито в комбинация с доказателствата за вътрешната практика на Комисията в областта на езиците — да се установи кои са оперативните език или езици, действително използвани от тази служба в ежедневната ѝ работа, и дори кои са езикът или езиците, които са абсолютно необходими за изпълнението на функциите на разследващи служители и на ръководители на екипи от разследващи служители, и че следователно тези данни не позволяват да се установи кои са езикът или езиците, чието задоволително владение би превърнало кандидатите, издържали спорните конкурси, в незабавно оперативни администратори.
- 105 Така, видно от точки 133, 158 и 180 от обжалваното съдебно решение, разгледани в техния контекст, Общият съд само е проверил, при това правилно, дали предоставените от Комисията доказателства в подкрепа на обосновката, изведена от необходимостта новоназначените лица да бъдат незабавно оперативни, могат да докажат, че английският, немският и френският език са действително използваните езици при изпълнението на обичайните задачи от персонала на службата, в която кандидатите във въпросните конкурси по принцип трябва да бъдат назначени, така че задоволително владение от последните на поне един от тези три езика да е едновременно необходимо и достатъчно, за да могат тези кандидати да бъдат незабавно оперативни.

- 106 Второ, същите съображения важат и по отношение на оплакването срещу преценката на Общият съд в точка 164 от обжалваното съдебно решение, че във всички случаи — и дори независимо от наличието на връзка между процедурите на Комисията по вземане на решение и конкретните функции, посочени в спорното обявление за конкурси — представените от тази институция документи относно вътрешната ѝ практика в областта на езиците изобщо не разкриват изключителна употреба на трите „процедурни“ езика. Всъщност във въпросната точка 164 Общият съд за пълнота само е посочил, че въпросните доказателства не могат да подкрепят извода, че тези процедури са ограничени до посочените три езика. Освен това възможността персоналът на службата, в която кандидатите в даден конкурс трябва да бъдат назначени, да изпълнява обичайните си задачи на езици, различни от тези, до които е ограничен изборът на език 2 за конкурса, може евентуално да постави под съмнение необходимостта тези кандидати да владеят един от посочените езици, за да бъдат незабавно оперативни.
- 107 В допълнение, твърдението на Комисията, че в точки 181—183 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изискал задоволителното владение на един от езиците, които могат да бъдат избрани като език 2 за спорните конкурси, да дава особено предимство на успешите кандидати, се основава на неправилен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 108 Всъщност в точка 183 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че представените от Комисията данни относно езиковите познания на персонала на OLAF в най-добрия случай водят до извода, че макар владението на английски език да може да даде предимство при вътрешната комуникация в полза на издържалите спорните конкурси кандидати и по този начин да им позволи да бъдат незабавно оперативни при тази комуникация, подобен извод не може да се направи по отношение на владението на немски и френски език.
- 109 Следователно Общият съд правилно е заключил, че Комисията не е успяла да докаже, че задоволителното владение на немски или френски език — за разлика от комбинация с друг официален език на Съюза — е абсолютно необходимо, за да се гарантира постигането на целта да се разполага с незабавно оперативни администратори.
- 110 Трето, от изложените по-горе съображения следва, че Общият съд не може да бъде упрекнат за извода, направен в последното изречение на точка 167 от обжалваното съдебно решение, че бележките на генералния секретар на Комисията, които последната е представила и които в съответствие с документа, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“, предоставят постоянни дерогации в някои области, като разрешават представянето на проекти на акт само на един „процедурен“ език, не позволяват да се направят полезни изводи, тъй като в тях не се посочва кой език може конкретно да се използва.
- 111 Четвърто, що се отнася до оплакването на Комисията по отношение на точки 201 и 205 от обжалваното съдебно решение, налага се изводът, че то почива на неправилен прочит на обжалваното съдебно решение. Най-напред, противно на твърденията на Комисията, в посочената точка 201 Общият съд не е отказал изцяло да отчете статистическите данни относно най-изучаваните езици през 2012 г. в долната степен на средното образование с мотива, че Комисията не е доказала, че те отразяват правилно езиковите познания на потенциалните кандидати в спорния конкурс, а само е отбелязал, че доказателствената стойност на тези данни е по-малка, тъй като те се отнасят за всички граждани на Съюза, включително за ненавършили пълнолетие лица.

- 112 По-нататък, Комисията не оспорва преценката на Общия съд в точка 202 от обжалваното съдебно решение, че с посочените данни може да се докаже единствено че броят на потенциалните кандидати, засегнати от разглежданото ограничаване, е по-малък, отколкото би бил, ако този избор бе ограничен до други езици.
- 113 Накрая и най-вече, както по същество е отбелязал Общият съд в точка 203 от обжалваното съдебно решение, същите данни не могат да докажат, че ограничаването на избора на език 2 за конкурсите е подходящо и необходимо за постигането на целта издържалите конкурса кандидати да бъдат незабавно оперативни. Следователно, доколкото Общият съд е заключил, по-специално в точки 169 и 196 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не е успяла да докаже това, то статистическите данни относно най-изучаваните езици не могат да докажат, че въпросното ограничаване е обективно обосновано с оглед на тази цел.
- 114 Пето, оспорвайки преценката в точка 159 от обжалваното съдебно решение (изложена в точка 39 от настоящото съдебно решение), която счита за хипотетична, и посочвайки, че Общият съд е намалил значително обхвата на Съобщение SEC(2000) 2071/6, Комисията не изтъква грешка при прилагане на правото, а иска от Съда да замени преценката на Общия съд със собствената си преценка по отношение на това доказателство.
- 115 От член 256, параграф 1 ДФЕС и от член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обаче следва, че обжалването пред Съда се ограничава само до правни въпроси и поради това Общият съд единствен е компетентен да установява и преценява относимите факти, както и да преценява доказателствата. Преценката на фактите и на доказателствата, освен в случай на тяхното изопачаване, не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (определение от 27 януари 2022 г., FT и др./Комисия, C-518/21 P, непубликувано, EU:C:2022:70, т. 12 и цитираната съдебна практика).
- 116 От всички тези съображения следва, че втората част от първото основание трябва да се отхвърли.

По третата част, свързана с това, че Общият съд е изискал представянето на правнообвързващ акт, за да се обоснове ограничаването на избора на втори език съгласно спорното обявление за конкурси

– Доводи на страните

- 117 Комисията поддържа, че в точки 152—155 от обжалваното съдебно решение Общият съд е ограничил обхвата на доказателствата, които тя е представила във връзка с вътрешната си практика в областта на езиците, въз основа на погрешен критерий за преценка, а именно наличието на правнообвързващ акт, определящ работните езици на съответната институция. Нито от член 1г, параграф 6 от Правилника, нито от практиката на Съда обаче следвало, че само такива актове могат да обосноват ограничаване на избора на втория език на конкурс.

118 В допълнение, както бележката на генералния секретар на Комисията относно прилагането на Съобщение SEC(2000) 2071/6, така и „Езиковите изисквания според процедурата по приемане“, съдържащи се в Наръчника за оперативните процедури, представлявали „вътрешни правила“ по смисъла на точка 2 от приложение II към спорното обявление за конкурси, доколкото били задължителни за институцията.

119 Кралство Испания и Италианската република оспорват тези доводи.

– *Съображения на Съда*

120 Както отбелязва генералният адвокат в точки 72—74 от заключението си, тази трета част от първото основание, съгласно която Общият съд е ограничил обхвата на доказателствата относно вътрешната практика на Комисията в областта на езиците, като е приел, че само правнообвързващ акт може да обоснове езиково ограничение като наложеното със спорното обявление за конкурси, почива на неправилен прочит на точки 152—155 от обжалваното съдебно решение, чието съдържание бе припомнено в точка 36 от настоящото съдебно решение.

121 Всъщност, видно от тези точки във връзка с точки 156—169 от обжалваното съдебно решение (изложени в точки 37—40 от настоящото съдебно решение), само като предварителни уточнения Общият съд правилно е приел, че тези доказателства не могат да се разглеждат като ред и условия за прилагане на общия езиков режим по смисъла на член 6 от Регламент № 1/58, като след това е направил задълбочен анализ по въпроса дали разглежданото ограничаване може да се обоснове с посочените доказателства с оглед на функционалните особености на длъжностите, за които се отнася спорното обявление за конкурси. Ето защо изводът на Общия съд, че не може, се дължи не на липсата на вътрешно решение за определяне на работните езици в Комисията, изтъкната от Общия съд в точка 155 от обжалваното съдебно решение и впрочем неоспорена от тази институция, а на обстоятелството, че единствената цел на въпросните доказателства е да се определят езиците, необходими за протичане на различните процедури по вземане на решения на Комисията.

122 Затова третата част от първото основание не може да се приеме.

123 От тези съображения следва, че първото основание трябва да се отхвърли.

По второто основание

124 Второто основание се състои от шест части, с които Комисията изтъква изопачаване на представените пред Общия съд доказателства и грешка при прилагане на правото.

125 Най-напред следва да се припомни, че на етапа на обжалване пред Съда са допустими твърдения за нарушения, свързани с установяването и оценката на фактите в обжалваното решение, когато се твърди, че Общият съд е направил констатации, чиято фактическа неточност произтича от доказателствата по преписката, или че е изопачил представените му доказателства (решение от 18 януари 2007 г., РКК и KNK/Съвет, C-229/05 P, EU:C:2007:32, т. 35).

- 126 В това отношение, когато твърди, че Общият съд е изопачил доказателства, жалбоподателят трябва в приложение на член 256 ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник на Съда да посочи точно кои доказателства са изопачени от тази юрисдикция, и да докаже грешките в преценката, които според него са довели до изопачаването. Освен това изопачаването трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибегва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата (решение от 28 януари 2021 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия, C-466/19 P, EU:C:2021:76, т. 43).
- 127 Освен това, макар да е възможно изопачаването на доказателствата да се изразява в тълкуване на документ, което явно противоречи на съдържанието му, все пак това изопачаване трябва ясно да личи от представените пред Съда материали по делото и да предполага, че Общият съд очевидно е надхвърлил границите на разумната преценка на тези доказателства. В това отношение не е достатъчно да се покаже, че даден документ би могъл да се тълкува по начин, различен от възприетия от Общия съд (решение от 28 януари 2021 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия, C-466/19 P, EU:C:2021:76, т. 44).
- 128 Именно с оглед на тези принципи следва да се анализират шестте части от второто основание.

По първата част, свързана с изопачаване на Съобщение SEC(2000) 2071/6 и на одобряването му от колегиума на членовете на Комисията

– Доводи на страните

- 129 Комисията твърди, че в точки 132—137 и 158 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил смисъла и обхвата на Съобщение SEC(2000) 2071/6. Първо, по отношение на точка 133 от обжалваното съдебно решение Комисията подчертава, че това съобщение не представлява само оценка на процедурите по вземане на решения на институцията и ясно ограничава броя на нейните работни езици до три, както е видно от точка 2.2 от това съобщение.
- 130 Второ, отбелязването в тази точка 2.2 на обстоятелството, че даден документ може да бъде одобрен на езика, текстът на който е автентичен, не премахвало — противно на приетото от Общия съд в точка 135 от обжалваното съдебно решение — задължението той да бъде одобрен и на един от трите работни езика.
- 131 Трето, на участието на службата за писмен превод не можело да се признае значението, което му е придал Общият съд в точки 136 и 158 от обжалваното съдебно решение. Всъщност това участие имало за цел единствено да осигури по-ефективно управление на ресурсите в различните служби, и с нищо не променяло факта, че по-специално службата, автор на проекта на акт, който следва да се представи на колегиума на членовете на Комисията — с оглед на активното ѝ участие в процедурата по вземане на решения и на задължението за зачитане на езиковия режим, посочен в точка 4 от посоченото съобщение — трябва да разполага с длъжностни лица, владеещи трите работни езика.

132 Кралство Испания и Италианската република правят възражение за недопустимост на тази част, тъй като според тях Комисията само иска от Съда да извърши нова преценка на доказателствата, които е представила пред Общия съд, без да е доказала, че те са изопачени от него.

– *Съображения на Съда*

133 Следва да се приеме, че противно на твърденията на Комисията, Общият съд не е изопачил Съобщение SEC(2000) 2071/6 при разглеждането му в точки 132—137 и 158 от обжалваното съдебно решение, чието съдържание бе изложено в точки 34 и 39 от настоящото съдебно решение.

134 В това отношение е важно да се отбележи, че видно от точка 1.2 от Съобщение SEC(2000) 2071/6, то има за цел да установи начините и средствата, позволяващи процедурите по вземане на решения да станат по-ефективни и прозрачни. За тази цел в точки 2 и 3 от Съобщението са изброени действащите процедури, в точка 4 от него се предлагат средствата за опростяването им, а в точка 5 — други мерки, които следва да се приемат. Що се отнася по-специално до точка 2.2 от това съобщение, в нея се отбелязва в частност, че в рамките на писмената процедура „документите трябва да бъдат разпространени на трите работни езика на Комисията“, докато в процедурата с оправомощаване текстът на решението, което трябва да се приеме, „се представя само на един работен език и/или в редакциите му, които са автентични“.

135 При това положение Общият съд очевидно не е изопачил Съобщение SEC(2000) 2071/6, когато в точка 133 от обжалваното съдебно решение е приел, че с него „по същество се цели да се направи оценка на различните видове процедури по вземане на решение от колегиума на членовете на Комисията [...] и да се предложи опростяването им“, и че „[и]менно в такъв контекст и като се отбелязва един конкретен вид процедура, а именно писмената процедура“, в точка 2.2 от Съобщението (чийто съответен пасаж впрочем е възпроизведен точно) е посочен изразът „работни езици“. Освен това Общият съд по никакъв начин не е надхвърлил границите на разумната преценка на въпросната точка 2.2, като е приел, че само това посочване не е достатъчно, за да се докаже, че английският, немският и френският език действително се използват от всички служби на Комисията в ежедневната им работа.

136 Същото важи и за точка 135 от обжалваното съдебно решение, където само се възпроизвежда точно точка 2.2 от Съобщение SEC(2000) 2071/6, що се отнася до приложимия езиков режим в процедурата с оправомощаване, както и за преценката в точка 134 от това съдебно решение, че последният режим нюансира обхвата на посочването на „работните езици“. В допълнение, този извод не се поставя под въпрос от точка 4 от Съобщението, на която се позовава Комисията и в която, наред с друго, се посочва, че предложените мерки ще доведат и до опростяване на езиковите изисквания във връзка с решенията, като се отбелязва, че когато даден акт се приема чрез писмена процедура, „предложението трябва да бъде на разположение поне на работните езици на Комисията“, докато в случай на решения, приети в процедура с оправомощаване или в процедура с делегиране, „текстът се изисква единствено на езика или езиците на субектите, до които решението е адресирано“.

- 137 Освен това Общият съд не е изопачил и точка 5.2 от Съобщение SEC(2000) 2071/6, озаглавена „Опростяване на езиковия режим“, като е отбелязал в точка 136 от обжалваното съдебно решение, че точка 5.2 „разкрива ролята на генерална дирекция (ГД) „Писмени преводи“ на Комисията“, доколкото в нея се уточнява, че „една от основните причини за забавяне при започването или приключването на писмените процедури и на процедурите с оправомощаване е получаването на писмените преводи, включително на редактираните документи от юрист-лингвистите, което прави съвременното предаване на съответните документи на [тази дирекция] абсолютно необходимо“, и като е приел в точка 134 от обжалваното съдебно решение, че следователно въпросната точка 5.2 също може да нюансира посочването на „работните езици“ на Комисията.
- 138 Ето защо Общият съд не е изопачил Съобщение SEC(2000) 2071/6, като е приел в точка 137 от обжалваното съдебно решение, че точка 2.2 от това съобщение не позволява да се направят полезни изводи за действителното използване на немски, английски и френски език в ежедневната работа на службите на Комисията, нито а fortiori при изпълнението на функциите, посочени в спорното обявление за конкурс.
- 139 Също така Общият съд по никакъв начин не е изопачил точка 5.2 от посоченото съобщение, като е приел в точка 158 от обжалваното съдебно решение, че тази точка създава впечатление, че не службата, която фактически отговаря за съставянето на даден документ, а генерална дирекция „Писмени преводи“ изготвя текстовете на този документ на процедурните езици, необходими с оглед на тяхното предаване на колегиума на членовете на Комисията, като отговарящата за тях служба има за задача само да провери преведения текст.
- 140 След като липсва каквото и да било изопачаване, значението, което Общият съд отдава на една или друга от изрично предвидените в това съобщение възможности, спада към преценката на доказателствата, която по естеството си не подлежи на контрол от Съда в рамките на производството по обжалване.
- 141 Следователно първата част от второто основание не може да се приеме.

По втората част, свързана с изопачаване на Процедурния правилник на Комисията, както и на правилата за прилагането му

– Доводи на страните

- 142 Комисията твърди, че в точки 139—146 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил връзката между Процедурния правилник на Комисията, правилата за прилагането на този процедурен правилник, Съобщение SEC(2000) 2071/6 и документа, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“.
- 143 Всъщност Общият съд тълкувал избирателно правилата за прилагане на Процедурния правилник на Комисията, като не взел предвид обстоятелството, че председателят на тази институция може да определи езиците, на които трябва да бъдат подсигурени документите, предвид минималните нужди на членовете на колегиума или нуждите, свързани с приемането на даден акт.

- 144 Председателят на Комисията използвал тази възможност, като приел Съобщение SEC(2000) 2071/6.
- 145 Следователно, макар в това съобщение да не се посочват точно трите работни езика, които да се използват от членовете на колегиума, то все пак потвърждавало вътрешната практика за използване на английски, немски или френски език в процедурите по вземане на решения на Комисията.
- 146 Кралство Испания и Италианската република правят възражение за недопустимост на тази част от второто основание, тъй като според тях Комисията само иска от Съда да извърши нова преценка на доказателствата, които е представила пред Общия съд, без да е доказала, че те са изопачени от него.

– *Съображения на Съда*

- 147 Следва да се отбележи липсата на оспорване от страна на Комисията относно обстоятелството, че Общият съд съвсем точно е припомнил в точки 139—146 от обжалваното съдебно решение релевантните разпоредби от Процедурния правилник на Комисията и от правилата за прилагането му, преди да пристъпи към анализ на съдържанието на документа, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“.
- 148 Така тя упреква Общия съд, че се е ограничил до такова припомняне, а е трябвало да приеме, че тези документи потвърждават използването на английски, немски и френски език като работни езици.
- 149 Налага се изводът, че Комисията не само поставя под въпрос преценката на посочените документи, без да доказва с какво Общият съд ги е изопачил, но и освен това доводите й почиват на неправилен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 150 Всъщност, противно на твърденията на Комисията, Общият съд по никакъв начин не се е ограничил до излагане на съдържанието на релевантните разпоредби от въпросните документи. Напротив, той цялостно е преценил тези документи заедно с другите доказателства, свързани с вътрешната практика на Комисията в областта на езиците, включително Съобщение SEC(2000) 2071/6, и е приел, от една страна (в точка 152 от обжалваното съдебно решение), че разгледани заедно, тези документи „само отразяват отдавна установена административна практика вътре в тази институция, изразяваща се в използване на немски, английски и френски като езици, на които документите трябва да се подсигурят, за да бъдат предоставени за одобрение от колегиума на членовете“, и от друга страна (в точки 157 и 158 от обжалваното съдебно решение), че от тези документи — или от други материали по делото — не следва, че „съществува задължително връзка между процедурите по вземане на решение на Комисията, по-специално протичащите в колегиума на нейните членове, и функциите, които издържалите спорните конкурси кандидати се очаква да изпълняват“, или че „и трите [въпросни] езика [...] действително се използват от тези служби в тяхната ежедневна работа“. Именно поради това в точка 169 от обжалваното съдебно решение Общият съд е заключил, че същите документи не позволяват да се докаже, че разглежданото ограничаване може да отговори на реалните нужди на службата, и съответно предвид функционалните особености на длъжностите, за които се отнася това обявление, да се установи наличието на интерес на службата новоназначените лица да бъдат незабавно оперативни.

151 Ето защо Комисията всъщност само изтъква, че посочените от нея документи могат да бъдат тълкувани по начин, различен от възприетия от Общия съд, а както бе припомнено в точка 127 от настоящото съдебно решение, така не може да се докаже изопачаване на тези документи.

152 От горното следва, че втората част от второто основание не може да се приеме.

По третата част, свързана с изопачаването на раздела „Езикови изисквания според процедурата по приемане“, съдържащ се в Наръчника за оперативните процедури

– Доводи на страните

153 Комисията твърди, че в точки 165—169 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил смисъла и обхвата на документа, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“.

154 Комисията поддържа по-специално, че при преценката на този документ Общият съд явно е пренебрегнал два аспекта. Така Общият съд не взел предвид, от една страна, че съществуването на режима на дерогациите по-скоро подкрепя, отколкото да опровергава правилото за трите процедурни езика и от друга страна, че посоченият документ недвусмислено потвърждава, че именно службите на институцията трябва да спазват определените в него езикови изисквания.

155 Кралство Испания и Италианската република правят възражение за недопустимост на тази част от второто основание, тъй като според тях Комисията само иска от Съда да извърши нова преценка на доказателствата, които е представила пред Общия съд, без да е доказала, че те са изопачени от него.

– Съображения на Съда

156 Налага се изводът, че с това оплакване Комисията всъщност иска от Съда да замени направената от Общия съд преценка на документа, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“, със своята собствена преценка, без обаче да доказва, че Общият съд е надхвърлил явно границите на разумната преценка на този документ.

157 Следователно, както бе припомнено в точка 127 от настоящото съдебно решение, тези доводи не доказват изопачаване на документа, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“.

158 При това положение третата част от второто основание е недопустима.

По четвъртата част, свързана с липсата на цялостна преценка на Съобщение SEC(2000) 2071/6, на Процедурния правилник на Комисията и на правилата за

прилагането му, както и на раздела „Езикови изисквания според процедурата по приемане“

– Доводи на страните

- 159 Комисията поддържа, че като в точка 152 от обжалваното съдебно решение е определил като отражение на административна практика Съобщение SEC(2000) 2071/6, Процедурния правилник на Комисията и правилата за прилагането му, както и документа, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“, Общият съд не е отчел обстоятелството, че тези документи установяват задължително правило за приемането на актове от Комисията, включително от OLAF.
- 160 При това положение в точки 152—157 и 159 от обжалваното съдебно решение Общият съд изопачил тези документи, като им отрекъл качеството на вътрешни правила по смисъла на точка 2 от приложение II към спорното обявление за конкурси, които той следвало да вземе предвид, за да прецени законосъобразността на изложените съображения относно обективния и пропорционален характер на разглежданото ограничаване.
- 161 Кралство Испания и Италианската република правят възражение за недопустимост на тази част от второто основание, тъй като според тях Комисията само иска от Съда да извърши нова преценка на доказателствата, които е представила пред Общия съд, без да е доказала, че те са изопачени от него.

– Съображения на Съда

- 162 Най-напред, следва да се припомни, че в точки 156 и 157 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че единствената цел на посочените в точки 123—125 и 127 от обжалваното съдебно решение документи е да се определят езиците, необходими за протичане на различните процедури по вземане на решения на тази институция, но тези документи не позволяват да се установи задължително връзка между тези процедури и функциите, които издържалите спорните конкурси кандидати се очаква да изпълняват.
- 163 Комисията счита, че предвид задължителната сила на езиковия режим в рамките на тази институция, Общият съд не е можел да направи извод за липсата на такава връзка, без да изопачи тези документи.
- 164 От една страна обаче, от точка 121 от настоящото съдебно решение следва, че противно на това, което сякаш счита Комисията, Общият съд не е достигнал до този извод, защото според него езиковият режим, приложим за различните процедури по вземане на решения, няма задължителна сила в рамките на тази институция.
- 165 От друга страна, Комисията не успява да докаже, че като е достигнал до посочения извод, Общият съд явно е надхвърлил границите на разумната преценка на посочените документи, които, противно на това, което, изглежда, твърди Комисията, той е разгледал както индивидуално, така и в тяхната цялост.
- 166 От тези съображения следва, че четвъртата част от второто основание не може да се приеме.

По петата част, свързана с изопачаването на Съобщение SEC(2006) 1489 окончателен

– Доводи на страните

- 167 Комисията счита, че в точки 160—163 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил Съобщение SEC(2006) 1489 окончателен, и по-конкретно приложението към него, озаглавено „Норми за писмен превод след 2006 г.“.
- 168 По-специално, Комисията упреква Общия съд, че като в точка 161 от обжалваното съдебно решение е отбелязал, че тези норми за писмен превод се отнасят до документи, съставени на английски, немски и френски език, не като езици на оригиналния текст, а като целеви езици, той не е отчел обстоятелството, че тези три езика са езиците, към които се извършва преводът на документи за вътрешна употреба, и че най-съществената част от документите, предназначени за такава употреба, трябва да бъде преведена единствено на тези езици. Така службите на институцията трябвало да работят въз основа на превода на документ на един от посочените езици.
- 169 Обстоятелството, че някои документи се превеждат на всички официални езици, било ирелевантно в това отношение, тъй като този превод се отнасял единствено до документите, предназначени за външна употреба.
- 170 В допълнение, анализът на довода относно „сивите“ писмени преводи, извършен в точка 162 от обжалваното съдебно решение, представлявал допълнително изопачаване, тъй като Общият съд се съсредоточил върху съдържанието на изключително ограничена точка от въпросния документ, пренебрегвайки по-широкия обхват на останалата му част.
- 171 Кралство Испания и Италианската република правят възражение за недопустимост на тази част от второто основание, тъй като според тях Комисията само иска от Съда да извърши нова преценка на доказателствата, които е представила пред Общия съд, без да е доказала, че те са изопачени от него.

– Съображения на Съда

- 172 В точки 160—163 от обжалваното съдебно решение Общият съд е постановил, че преценката, която е направил относно Съобщение SEC(2000) 2071/6, относно Процедурния правилник на Комисията и правилата за прилагането му, както и относно документа, озаглавен „Езикови изисквания според процедурата по приемане“, не може да бъде поставена под въпрос с доводите, които Комисията извежда от Съобщение SEC(2006) 1489 окончателен, и по-специално от приложението към него, озаглавено „Норми за писмен превод след 2006 г.“, а именно че при документите за вътрешна употреба се изисква единствено писмен превод на английски, френски и немски в допълнение към евентуалния език, текстът на който е автентичен, и че освен това службите на Комисията трябва да изготвят писмени преводи, прибегвайки до езиковите познания на своя персонал, известни като „сиви“ писмени преводи.
- 173 В това отношение Общият съд е отбелязал, от една страна, в точка 161 от обжалваното съдебно решение, че съдържанието на Съобщение SEC(2006) 1489 окончателен води не до отхвърляне, а напротив, до потвърждаване на преценката, изложена в точки 157 и 158 от същото съдебно решение. Всъщност според Общия съд в „Нормите за писмен превод след

2006 г.“, изложени в приложението към това съобщение, немският, английският и френският се отбелязват само като целеви езици, на които трябва да бъдат преведени някои категории документи, без в тях изобщо да се определя изходният език. Освен това според него за по-голямата част от посочените в това приложение категории документи се предвижда писмен превод на всички официални езици, като писменият превод само към немски, английски и френски на практика е изключението.

- 174 В точка 162 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че от друга страна, що се отнася до довода, изведен от извършването на „сиви“ писмени преводи, той не е подкрепен с нито едно доказателство за точното съотношение на този вид писмен превод спрямо общия обем писмени преводи, изготвяни в Комисията. Според Общия съд, макар в точка 2.2 от Съобщение SEC(2006) 1489 окончателен да се признава, че е „изключително трудно да се определи количеството на тези писмени преводи поради липсата на достоверни показатели“, в точка 3.1 от него все пак се съдържа приблизителна оценка за 2007 г., според която писмените преводи, изготвени от генерална дирекция „Писмени преводи“, представляват 1 700 000 страници, докато „сивите“ писмени преводи достигнат 100 000 страници. Тъй като обаче последната стойност се отнася за всички служби на Комисията, различни от въпросната дирекция, според Общия съд е повече от очевидно, че „сивите“ писмени преводи са много малко като количество спрямо обема на преводите, изготвяни от посочената дирекция. Накрая, което е и най-важно, според Общия съд с нищо от материалите по делото не може да се докаже, че посочените три езика са езиците, към които се извършват тези „сиви“ писмени преводи.
- 175 Налага се изводът за невъзможност на Комисията да докаже, че преценката на Съобщение SEC(2006) 1489 окончателен и на приложението към него, озаглавено „Норми за писмен превод след 2006 г.“, направена от Общия съд в тези точки от обжалваното съдебно решение, е явно неправилна, като всъщност Комисията само твърди, че тези документи могат да бъдат тълкувани по начин, различен от възприетия от Общия съд.
- 176 При това положение петата част от второто основание не може да се приеме.

По шестата част, свързана с изопачаване на данните относно езиците, използвани в службите, където са назначени издържалите спорните конкурси кандидати, както и с неизпълнение на задължението за мотивиране

– Доводи на страните

- 177 Комисията счита, че предвид посоченото в рамките на първото ѝ основание неправилно определяне на критериите за преценка на доказателствата, възприето от Общия съд в точки 180—183 от обжалваното съдебно решение, в точки 180—185 и 188—196 от същото съдебно решение Общият съд е изопачил данните относно езиците, използвани от членовете на персонала на OLAF, като е приел, че те не могат да докажат, че владееенето на един от въпросните три езика би позволило на кандидатите в спорните конкурси да бъдат незабавно оперативни. В това отношение тя припомня, че е представила статистическите данни относно втория и третия език на администраторите, изпълняващи функции в OLAF, с цел да опише езиковата работна среда, в която издържалите спорните конкурси кандидати ще трябва да изпълняват функциите си.

- 178 Следователно Общият съд не можел да отрече релевантността на тези данни, без да пренебрегне естеството им, тъй като те доказвали, че комбинацията на трите езика, предвидени като език 2 в спорното обявление за конкурси, позволява ефективно взаимодействие между служителите, гарантирайки, че издържалите конкурса кандидати ще бъдат незабавно оперативни.
- 179 Освен това Общият съд не можел да възприеме само количествен критерий при анализа на тези данни, за да стигне до извода, че единствено владееенето на английски език би донесло предимство в езиковата среда на службата на Комисията, до която се отнася спорното обявление за конкурси.
- 180 Всъщност, противно на приетото от Общия съд в точка 184 от обжалваното съдебно решение, данните относно третия език, който владеят служителите в съответните служби, били релевантни, за да се даде най-точна представа за езиковата среда.
- 181 Накрая, Комисията твърди, че в точка 191 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил предоставените от нея данни относно управлението на някои аспекти на програмата „Херкулес III“, като е посочил, че регламентът за създаване на тази програма, а именно Регламент (ЕС) № 250/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за създаване на програма за насърчаване на дейности в областта на защитата на финансовите интереси на Европейския съюз (програма „Херкулес III“) и за отмяна на Решение № 804/2004/ЕО (ОВ L 84, 2014 г., стр. 6), не налага използването на един от трите езика, които могат да бъдат избрани като втори език съгласно спорното обявление за конкурси. Всъщност Общият съд не отчел обстоятелството, че самото управление на тази програма се извършва от службите на OLAF.
- 182 Кралство Испания и Италианската република правят възражение за недопустимост на тази част от второто основание, тъй като според тях Комисията само иска от Съда да извърши нова преценка на доказателствата, които е представила пред Общия съд, без да е доказала, че те са изопачени от него.

– *Съображения на Съда*

- 183 Важно е да се припомни, че в точка 180 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, че представените от Комисията данни не позволяват да се установи кои са оперативните език или езици, действително използвани от службите, от които са взети тези данни, в ежедневната им работа.
- 184 В допълнение, в точки 181—183 от обжалваното съдебно решение Общият съд е подчертал, че видно от представените от Комисията данни, за разлика от владееенето на английски език, това на немски и френски език не дава особено предимство спрямо владееенето на други официални езици на Съюза с оглед на необходимостта да се разполага с незабавно оперативни администратори.
- 185 Както следва от точки 81—83, 104 и 107—109 от настоящото съдебно решение, Общият съд правилно е основал проверката на обосновката на разглежданото ограничаване на такова изискване.

- 186 По-специално, в съответствие с точки 107 и 108 от настоящото съдебно решение следва да се подчертае, че Комисията тълкува неправилно обжалваното съдебно решение, когато упреква Общия съд за това, че в точки 181 и 183 от обжалваното съдебно решение се е основал на понятието „предимство“. Всъщност Общият съд не се е ограничил до количествена преценка на представените от Комисията данни, а правилно е отбелязал, че владението на немски и френски език не е по-обосновано от това на друг език на Съюза.
- 187 В допълнение, що се отнася до данните, посочени в точка 184 от обжалваното съдебно решение, свързани с декларираните познания по трети език на администраторите, натоварени с предвидените в спорното обявление за конкурс функции, следва да се отбележи, че тези данни са споменати, „макар съдържанието им изобщо да не променя преценката, изложена в точка 183 [от обжалваното съдебно решение]“.
- 188 Тъй като съображенията в точка 184 от обжалваното съдебно решение са изложени за изчерпателност, свързаните с тази точка оплаквания за изопачаване на тези данни и за противоречиви мотиви са неотносими.
- 189 Накрая, що се отнася до преценката на данните относно управлението на някои аспекти на програмата „Херкулес III“, следва да се отбележи, че в точка 191 от обжалваното съдебно решение Общият съд най-напред е подчертал, че никоя разпоредба от Регламент № 250/2014 не налага използването на английски, немски или френски език при изпълнението и управлението на тази програма.
- 190 В точка 192 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, че документът, озаглавен „Оперативни програми в областта на борбата с измамите“, в който са изброени само девет покани за представяне на предложения, публикувани на английски, немски или френски език, не позволява да се определи дали тези покани за представяне на предложения са били изготвени директно от персонала на OLAF, или от генерална дирекция „Писмени преводи“ на Комисията.
- 191 В точка 193 от обжалваното съдебно решение Общият съд е подчертал, че „нищо от материалите [...] не позволява да се счита, че кандидатите, издържали конкурсите, за които се отнася [спорното обявление за конкурси], ще трябва да изпълняват задачите, свързани с изготвянето на покани за представяне на предложения в рамките на програмата „Херкулес III“, а не други задачи“.
- 192 Комисията не оспорва извода на Общия съд в точка 193 от обжалваното съдебно решение и не доказва по какъв начин Общият съд е изопачил предоставените от нея данни в това отношение, като само дава различно тълкуване на тези данни от възприетото от Общия съд, а както бе припомнено в точка 127 от настоящото съдебно решение, така не може да се докаже изопачаване на посочените данни.
- 193 Тъй като шестата част не може се приеме, второто основание следва да се отхвърли изцяло.

По третото основание

Доводи на страните

- 194 Комисията изтъква, че тъй като Общият съд е уважил жалбата в първоинстанционното производство, от една страна, въз основа на неправилна правна преценка относно обосновката за разглежданото ограничаване и от друга страна, изопачавайки представените от тази институция доказателства, то съображенията в обжалваното съдебно решение относно втория компонент от спорното обявление за конкурси са опорочени от грешка при прилагане на правото.
- 195 Кралство Испания и Италианската република повдигат възражение за недопустимост на това основание, тъй като според тях то не е мотивирано самостоятелно, а с него само се повтарят доводите, свързани с твърдяна грешка при прилагане на правото във връзка с разглежданото ограничаване.

Съображения на Съда

- 196 От преценката по първото и второто основание от жалбата до Съда следва, че Комисията не е доказала наличието на грешки при прилагане на правото и на изопачаване на доказателства.
- 197 Тъй като третото основание почива на същите твърдения, то следва да се отхвърли по същество.
- 198 От всички изложени по-горе съображения следва, че тъй като нито едно основание не е уважено, жалбата до Съда трябва да се отхвърли в своята цялост.

По съдебните разноски

- 199 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 200 След като Кралство Испания и Италианската република са поискали Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски, и същата е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Европейската комисия да заплати, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Кралство Испания и Италианската република.

Подписи